

בבית המשפט העליון

ע"א 7518/20

לפני: כבוד הרשם רון גולדשטיין

המערער: פלוני

נגד

המשיבים: 1. פלונית

2. פלוני

3. פלוני

4. פלוני

**הודעת הבהרה מטעם המערער ולחלופין בקשה
להארכת מועד להגשת ערעור; תשובת המשיבה;
תגובת המערער לתשובת המשיבה**

פסק-דין

1. מזכירות בית המשפט המציאה לצדדים החלטה שיפוטית באמצעות מנגנון "הודעה באתר". אחד מבעלי הדין טוען כי פעולת ההמצאה אינה תקפה, לנוכח תקלה טכנית שהקשתה עליו לעיין בהחלטה השיפוטית במערכת "נט המשפט". האם יש בטענה זו כדי לשלול את תוקפה של ההמצאה? זו הסוגיה המתעוררת במקרה דנן.

רקע הדברים וטענות הצדדים

2. ההליך שבכותרת מופנה כנגד החלטת בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו (כבוד השופט י' שקד) שלא לפסול עצמו מלדון בעניינם של הצדדים (להלן, בהתאמה: ערעור הפסלות ו-החלטת הפסלות). החלטת הפסלות ניתנה ביום 29.9.2020 ובהתאם לדין שחל באותו מועד ניתן היה להגיש עליה ערעור פסלות לבית משפט זה עד ליום 25.10.2020. זאת, בהתאם לתקנה 471ג(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: תקנות 1984), לפיה ערעור פסלות יוגש "תוך עשרה ימים מהיום שבו

הודעה לבעל הדין החלטת השופט" וכן בהתחשב בפגרת הסוכות שחלה בתוך התקופה להגשת הערעור. ברם, אף שהמועד להגשת ערעור הפסלות חלף, לכאורה, ביום 25.10.2020, ערעור הפסלות שבכותרת הוגש ביום 1.11.2020. יוער, כי בפתח הודעת הערעור התייחס המערער למועד המצאת החלטת הפסלות וטען כי זו "טרם התקבלה במשרד ב"כ המערער". לנוכח הנתונים המפורטים לעיל, קבעה כב' הנשיאה א' חיות כי הטיפול בהליך יועבר ללשכת הרשמים לבדיקה אם הוגש במועד.

3. בהחלטתי מיום 24.11.2020 ציינתי כי בבדיקה במערכת "נט המשפט" העלתה כי החלטת הפסלות מיום 29.9.2020 הומצאה לבא-כוח המערער ביום 30.9.2020 באמצעות מנגנון "הודעה באתר", אשר משמעותו היא כי הודעה על אודות קיומה של ההחלטה נשלחה לכתובת הדואר האלקטרוני של בעל הדין באופן אשר מגבש המצאה כדין בהתאם לדרישות הקבועות בתקנה 497ג(1) לתקנות 1984. כן ציינתי בהחלטתי הנ"ל כי במערכת "נט המשפט" אף מתועדת "צפיה יזומה" של ההחלטה על ידי בא-כוח המערער ביום 29.9.2020. לנוכח האמור התבקש המערער לנמק מדוע לא אורה על מחיקת הערעור מחמת האיחור שנפל, לכאורה, בהגשתו.

4. בהמשך להחלטתי האמורה הגיש המערער הודעת הבהרה ולחלופין בקשה להארכת מועד (בדיעבד) להגשת ההליך. בהודעת הבהרה טען המערער כי החלטת הפסלות לא נתקבלה בתיבת הדואר האלקטרונית של משרד בא-כוחו "מפאת הפסקת תמיכת מערכת 'נט המשפט' במערכות הפעלה *Internet Explorer* בטרם המועד שנקבע לכך בפרסומים". לטענתו, מפרסומים של מערכת בתי המשפט עלה כי "התמיכה במערכות *Internet Explorer*" תיפסק בחודש דצמבר 2020 ואולם בפועל "הפסקת התמיכה החלה להתקיים לסירוגין כבר בחודש ספטמבר 2020 ובאופן שבו לא ניתן, לעיתים קרובות, להפעיל את מערכות "נט המשפט" [...] וכך גם החלטות והודעות ממערכת 'נט המשפט' אינן מתקבלות בתיבת הדואר האלקטרוני חרף ציון העובדה בדבר משלוח ההודעות וקבלתן אצל הנמענים". כן הודגש בהודעת הבהרה מטעם המערער כי לעיתים קרובות "וכפי שארע במקרה הנדון", כאשר מגיעות הודעות לתיבת הדואר האלקטרוני "הרי שבניסיון לפתוח את אותן [ההודעות] מתקבל מסך ריק ובאופן שבו לא ניתן לצפות בהחלטה ו/או בהודעה שהתקבלה".

5. בנסיבות אלה טען המערער כי החלטת הפסלות מעולם לא נתקבלה בפועל במשרד בא-כוחו ואף לא נצפתה באופן יזום ביום 29.9.2020 "שכן הדפדפן שבו עשה ב"כ המערער שימוש באותה העת לא אפשר זאת". עוד צוין בהודעה כי רק ביום 19.10.2020 עלה בידו של בא-כוח המערער לעיין בהחלטה עת שב למשרדו לאחר זמן

רב בעקבות הסרת מגבלות שהוטלו על הציבור עקב התפשטות נגיף הקורונה. זאת נעשה, כפי הנטען, "באמצעות הדפדפן החדיש" שהותקן במחשבו של בא-כוח המערער. בשים לב לאמור טוען המערער כי הערעור כלל לא הוגש באיחור. לחלופין וככל שעמדתו זו לא תתקבל עתה המערער להארכת מועד בדיעבד להגשת ערעור הפסלות. יוער, כי הודעת ההבהרה נתמכה בתצהירו של בא-כוח המערער כמו גם בתצהיר המערער עצמו. עוד יצוין, כי לטענת המערער הודעת הערעור הייתה מוכנה למעשה להגשה כבר ביום 28.10.2020, אך לא הוגשה במועד זה משום שביורר טלפוני מול מרכז המידע העלה כי מזכירות בית המשפט העליון קלטה באותו יום לרישום רק הליכים דחופים. לטענת המערער, רק בדיעבד התברר לו כי מידע זה שנמסר לו לטענתו על ידי מרכז המידע כלל לא היה מדויק.

6. המשיבה 1 (להלן: המשיבה), מצידה, סבורה כי אין ממש בהסבריו של המערער וכי אין בהם כדי לסתור את התיעוד המופיע במערכת "נט המשפט" בדבר צפייה יזומה בהחלטה עוד ביום בו ניתנה (29.9.2020) ובדבר המצאת ההחלטה באמצעות מנגנון "הודעה באתר" למחרת היום (30.9.2020). לתמיכה בטענתה כי החלטת הפסלות הומצאה למערער כדין וכי בא-כוח המערער אף צפה בה, מפנה המשיבה להודעת דואר אלקטרוני שנשלחה על ידי בא-כוח המערער לבא-כוח המשיבה ביום 5.10.2020 שבמסגרתה ציין בא-כוח המערער, בין היתר, כי "בכוונת מרשי לערער לבית המשפט העליון", ולטענת המשיבה, הכוונה היא לערעור על החלטת הפסלות מושא ההליך דנן. עוד מדגישה המשיבה כי מהודעת דואר אלקטרוני זו עולה כי המערער ידע על ההחלטה ועל תוכנה לכל המאוחר ביום 5.10.2020. אשר לטענת המערער בדבר הפסקת התמיכה של מערכת "נט המשפט" ב"מערכת Internet Explorer", טוענת המשיבה כי המערער לא הצביע על כל תיעוד המלמד כי במועד מתן ההחלטה פסקה התמיכה במערכת זו, וכי טענות המערער בדבר הקשיים הטכניים שבפניהם ניצב לצורך עיון בהחלטה הועלו באופן סתמי ולקוני ולא נתמכו בתיעוד מתאים כלשהו, לרבות אישור כלשהו לפיו הדפדפן שבו השתמש הינו אכן מסוג Internet Explorer. כמו כן מדגישה המשיבה כי גם אם יתקבלו טענותיו של בא-כוח המערער בעניין הקשיים הטכניים האמורים, כמו גם טענתו כי צפה לראשונה בהחלטה ביום 19.10.2020 לאחר ששב למשרדו, עדיין אין מנוס מן המסקנה כי ההליך הוגש באיחור. זאת, משום שהערעור הוגש ביום 1.11.2020, בחלוף שלושה עשר ימים מיום הצפייה הנטענת (ביום 19.10.2020).

7. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי ההליך שבכותרת אכן הוגש באיחור. כפי שהובהר לעיל, בדיקה במערכת "נט המשפט" מעלה כי החלטת הפסלות מיום 29.9.2020 הומצאה לבא-כוח המערער ביום 30.9.2020 באמצעות מנגנון "הודעה באתר". בהתאם למנגנון זה, ניתן להמציא החלטות שיפוטיות בדרך של משלוח הודעה בדבר מתן ההחלטה לתיבת הדואר האלקטרוני של בעל הדין, בצירוף קישור להחלטה עצמה (ראו, בש"א 8839/18 כהן נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול"), פסקאות 8-9 (19.12.2018) (להלן: עניין כהן)). יוער, כי תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: התקנות החדשות), אמנם אינן חלות בעניינינו לנוכח מועד הגשת ההליך, ואולם ראוי להדגיש כי הוראה דומה לזו שנקבעה בתקנות 1984, ביחס לדרכי ההמצאה האלקטרוניות, נקבעה גם בתקנה 161(1) לתקנות החדשות שלמעשה באה תחת הוראת תקנה 497ג לתקנות 1984. עניינה של תקנה 161 לתקנות החדשות ב"דרכי המצאה ומועדיה", והיא קובעת כדלקמן:

"161. אלה הן דרכי ההמצאה ומועדיה:

(1) המצאה אלקטרונית –

(א) המצאה אלקטרונית של מסמך אלקטרוני מבית המשפט לנמען תהיה באמצעות משלוח הודעה אלקטרונית לכתובת הדואר האלקטרוני שהוא ציין בכותרת כתב טענותיו ואם היתה זו כתובת דואר אלקטרוני מאובטחת, יכול שתהיה אף באמצעות משלוח המסמך האלקטרוני עצמו;

(ב) המצאה אלקטרונית של מסמך אלקטרוני לבית המשפט תהיה באמצעות מערכת נט המשפט; המבקש להמציא לבית המשפט מסמך אלקטרוני, ימסור לבית המשפט כתובת דואר אלקטרוני או כתובת דואר אלקטרוני מאובטחת לצורך המצאה אלקטרונית כאמור בתקנת משנה (א);

(ג) המצאה אלקטרונית של מסמך אלקטרוני מעורך דין לעורך דין תהיה באמצעות משלוח המסמך האלקטרוני לכתובת הדואר האלקטרוני של עורך הדין הנמען שצוינה בכותרת כתב טענותיו ועל עורך הדין השולח לוודא את קבלתו בידי עורך הדין הנמען;

"[...]"

תקנה 161 לתקנות החדשות מותאמת אפוא אף היא להתפתחויות הטכנולוגיות של השנים האחרונות ומאפשרת המצאה באמצעים אלקטרוניים שונים שיש בהם כדי לקדם את היעילות ולצמצם עלויות, זמן וטרחה (ראו, דברי ההסבר לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, עמ' 50; להלן: דברי ההסבר לתקנות). בדברי ההסבר לתקנות אלה הובהר כי ההסדר הקבוע בתקנה זו "דומה להסדר שהיה קבוע בתקנות הקודמות. קרי, הגשת המסמך האלקטרוני לבית המשפט תהיה על ידי הגשתו באמצעות מערכת נט המשפט' לאחר שזה נחתם בחתימה אלקטרונית מאושרת. המצאת מסמך אלקטרוני [...] מבית המשפט לנמען תהיה על ידי משלוח הודעה במייל ("הודעה אלקטרונית") לכתובת הדוא"ל שציין הנמען בכותרת כתב טענותיו ובה קישור למסמך [...]". תקנה 161(1)(ב) לתקנות החדשות מעגנת למעשה את "עקרון ההדדיות" לפיו אם בעל דין נהנה מיתרונות מערכת "נט המשפט" ומגיש באמצעותה מסמכים, חובה עליו למסור לבית המשפט את כתובת הדואר האלקטרוני שלו על מנת שיתאפשר לבית המשפט להמציא לו מסמכים בדרך של המצאה אלקטרונית (ראו, דברי ההסבר לתקנות, שם; כן ראו, בע"מ 1880/21 פלוני נ' פלוני, פסקה 6 (6.5.2021); בע"מ 4279/21 פלוני נ' פלוני, פסקה 6 (28.6.2021); יששכר רוזן-צבי הרפורמה בסדר הדין האזרחי: מורה נבוכים 539, 542 (התשפ"א, 2021)).

8. לצד הדברים האמורים חשוב להדגיש כי באפשרותו של בעל דין להוכיח כי ההודעה לא הגיעה לכתובת הדואר האלקטרוני שמסר, וזאת בדרך של הגשת תצהיר בעניין (ראו, תקנה 161(ג)2 לתקנות 1984, וכן ראו למשל, עניין כהן, פסקה 10; ע"א 1607/17 שריג נ' לרר, פסקה 7 (21.5.2019); ע"א 2985/19 א.א. שי אחזקות וייעוץ בע"מ נ' איילון חברה לביטוח בע"מ, פסקה 10 (6.2.2020); והשוו להסדר הקבוע בתקנה 161(1)(ה) לתקנות החדשות הקובע כי "שליחת ההודעה האלקטרונית [...] לא תיחשב כהמצאה כדין במועד השליחה אם הגיש הנמען תצהיר בדבר אי-קבלתו או בדבר קבלתו במועד מאוחר יותר"). אולם, אין די בהגשת תצהיר סתמי, שכן תקנה 161(ג)2 לתקנות 1984 (כמו גם תקנה 161(1)(ה) לתקנות החדשות) לא נועדה לאיין את תוקפן של ההוראות בדבר המצאות אלקטרוניות ואף לא נועדה להפקיע את סמכותו של בית המשפט להפעיל שיקול דעת כל אימת שמוגש תצהיר. אכן, אין ספק, כי במקרים מתאימים מוסמך בית המשפט לקבוע כי אין באמור בתצהיר שהוגש כדי להראות כי ההודעה לא הגיעה אל כתובת הדואר האלקטרוני של הנמען (ראו, רע"א 1153/20 פלונית נ' מכבי שירותי בריאות, פסקה 8 (30.4.2020); וליישומו של כלל זה בפסיקה ראו למשל, ע"ע 30767-07-19 (עבודה – ארצי) אלאעסס נ' גידולי ירקות ברוכי בצלאל את חלילי רמי ע"מ, פסקה 10 (15.6.2020) (להלן: עניין אלאעסס); בש"א 6155/19

פלוני נ' פלוני, פסקה 7 (16.6.2020); ע"א 7854/20 מדמון נ' גמרסני, פסקה 7 (14.3.2021).

9. בהקשר זה חשוב להוסיף ולהבהיר כי לצורך גיבוש המצאה כדין של "הודעה באתר" די בכך שההודעה הגיעה לתיבת הדואר האלקטרוני של הנמען (כלשון תקנה 497ג(2) לתקנות 1984) או התקבלה בתיבה (כלשון תקנה 161(1)(ה)). לכן, הובהר בתקנות כי בתצהיר שמגיש הנמען ניתן להעלות טענות הנוגעות לאי-הגעת או לאי-קבלת ההודעה בתיבה, הא ותו לא. הנה-כי-כן, טענות מסוג אחר המועלות בתצהיר, כגון קשיים בגישה לתיבת הדואר האלקטרוני, או תקלות טכניות שהקשו על העיון בהחלטה במערכת "נט המשפט", אינן יכולות ככלל לפגוע בתוקפה של ההמצאה המתגבשת כאמור לאחר שההודעה "הגיעה" או "התקבלה" בתיבת הדואר האלקטרוני. כך למשל, בת"א 40927-19-08 (מחוזי – תל אביב-יפו) אביר נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (9.12.2020) נדון מקרה בו נמען ההודעה כלל לא חלק על כך שההודעה הגיעה לתיבת הדואר האלקטרוני שלו, אך לצד האמור הוסיף וטען שלנוכח תקלות טכניות בתיבת הדואר האלקטרוני, ההודעות אינן מופיעות בתיבת הדואר הנכנס, והוא נאלץ לבצע חיפוש יזום על מנת לראות שנשלחה לו הודעה. בית המשפט המחוזי (כב' השופט הבכיר א' בכר) קבע כי אין בטענה זו כדי לשלול את השלמת ההמצאה במנגנון "הודעה באתר" בצינו כי "גם אם אקבל את גרסת ב"כ התובעות לפיה נדרש חיפוש יזום למצוא את הודעת הדואר – גרסה שלא נתמכה באף מסמך, אין בכך כדי לשנות מהעובדה שבוצעה המצאה כדין [...]". (שם, פסקה 16). וברוח דומה קבע לאחרונה בית הדין הארצי לעבודה (כב' השופטת ל' גליקסמן) בערעור על החלטת כב' הרשמת א' קוקה בעניין אלאעסס הנ"ל, כי "אין זה משנה האם 'נכנס' עורך הדין לצפות בפועל בפסק הדין באמצעות לחיצה על הקישור שנשלח לכתובת הדוא"ל שלו אם לא, אלא האם אכן נשלחה אותה הודעה לתיבת הדוא"ל והתקבלה בה. ככל שהתקבלה, הייתה המצאה כדין, בין אם הנמען עיין בה ובין אם לאו" (ע"ר (עבודה – ארצי) 60431-06-20 אלאעסס נ' גידולי ירקות ברוכי בצלאל את חילוי רמי בע"מ, פסקה 12 (27.4.2021)).

10. חשוב להבהיר, כי אין ללמוד מן האמור כי בית המשפט יתעלם מטענות בדבר קשיים טכניים בגישה למערכת "נט המשפט" לצורך צפייה בהחלטה שיפוטית שנשלחה לגביה "הודעה באתר", ולעתים עשוי להינתן לטענות מסוג זה, ככל שנסיבות העניין מצדיקות זאת, משקל מסוים בבחינת בקשה להארכת מועד. ואולם, ככלל, אין בטענות מסוג זה כדי לשלול כאמור את עצם ביצוע ההמצאה, שכן די בכך שההודעה הגיעה או התקבלה בתיבת הדואר האלקטרוני כדי לגבש את פעולת ההמצאה.

11. נשוב עתה אל נתוניו של ההליך דנן. אין ספק שבענייננו מתועדת פעולה של המצאת החלטת הפסלות לבא-כוח המערער במנגנון "הודעה באתר" עוד ביום 30.9.2020. טענתו המרכזית של המערער הינה כי אין מדובר בהמצאה כדין לנוכח קשיים טכניים בצפייה בהחלטת הפסלות במערכת "נט המשפט". ברם, דעתי היא כי אין בכוחו של התצהיר שהגיש בא-כוח המערער כדי לשלול את תוקף ההמצאה. בתצהיר זה טען בא-כוח המערער, בין היתר, כי החלטת הפסלות "לא נתקבלה בתיבת הדואר האלקטרונית שלי מתוך מערכת 'נט המשפט' מפאת הפסקת תמיכת מערכת 'נט המשפט' במערכות הפעלה Internet Explorer". דא עקא, טענה זו מהווה עירוב של מין בשאינו מינו, שכן היא כורכת את פעולת הגעת ההודעה לכתובת הדואר האלקטרוני (הכוללת קישור להחלטה במערכת "נט המשפט") – פעולה טכנית של משלוח הודעה משרת מערכת "נט המשפט" לשרת ספק הדואר האלקטרוני שאינה קשורה לדפדפן כזה או אחר, לבין הניסיון לפתוח את ההחלטה ולעיין בה במערכת "נט המשפט", לאחר הלחיצה על הקישור בהודעת הדואר האלקטרוני. ככל שנגרמו קשיים בגישה למערכת "נט המשפט" לאחר הגעת ההודעה לתיבת הדואר האלקטרוני, אין לנתון זה דבר וחצי דבר עם פעולת ההמצאה עצמה, שהושלמה כאמור עם הגעת ההודעה לתיבת הדואר האלקטרוני. יוזכר שוב, כי לצורך שלילת פעולת ההמצאה היה על בא-כוח המערער להוכיח כדבעי כי ההודעה שנשלחה על-ידי המזכירות לא הגיעה לתיבת הדואר האלקטרוני שלו, הא ותו לא, וכזאת לא נעשה בענייננו. ויובהר, כי עיון בתצהיר שהוגש מעלה כי גרסתו של בא-כוח המערער ביחס להגעתה או לאי-הגעתה של ההודעה לתיבת הדואר האלקטרוני הייתה מעורפלת ולא עקבית (ראו למשל סעיף 3 לתצהיר שם צוין כי "לעיתים קרובות (וכפי שארע במקרה הנדון), כאשר כבר מגיעות הודעות לתיבת הדואר האלקטרוני, הרי שבניסיון לפתוח את אותן ההודעות מתקבל מסך ריק ובאופן שבו לא ניתן לצפות בהחלטה ו/או בהודעה שהתקבלה") [ההדגשה שלי – ר' ג']. הנה-כי-כן, בהתאם להצהרתו של בא-כוח המערער עצמו, נראה כי ההודעה הגיעה לתיבת הדואר האלקטרוני שלו. במצב דברים זה וככל שלא עלה בידו, כפי טענתו, לעיין בהחלטה, מחמת קשיים טכניים כאלה ואחרים, אין הדבר מעלה ומוריד לעניין גיבוש הליך ההמצאה כדין של החלטה, במנגנון "הודעה באתר". אשר על כן, אין בידי לקבל את טענת בא-כוח המערער כי החלטה לא הומצאה לו כדין, שכן אין בתצהיר שצורף להבהרות מטעמו כדי לשלול את ביצוע ההמצאה. די בכך כדי להוביל למסקנה כי ההליך הוגש באיחור.

12. עתה יש להידרש לבקשתו החלופית של המערער להארכת מועד (בדיעבד) להגשת ההליך. בנסיבות המקרה איני סבור כי יש בטענותיו של המערער כדי לגבש טעם מיוחד המצדיק את קבלת בקשתו זו. די אם אציין בהקשר זה כי בא-כוח המערער לא הסביר מדוע לא החליף לאלתר את הדפדפן במשרדו (ומן המפורסמות הוא שהתקנת דפדפן מסוג כזה או אחר במחשב האישי, הינה פעולה שאינה מורכבת מבחינה מחשבונית ואף אינה כרוכה, ככלל, בעלות כספית). אף לא ניתן הסבר מבורר מדוע לא נעשתה פנייה יזומה מצד בא-כוח המערער למזכירות בית המשפט או לבעל הדין שכנגד, לצורך קבלת ההחלטה, ואזכיר בהקשר זה כי בא-כוח המערער לא חלק על כך שה"הודעה באתר" שנשלחה על-ידי המזכירות הגיעה לכתובת הדואר האלקטרוני שלו בסמוך לאחר שנשלחה. מקובלים עלי בהקשר זה דברי כב' הרשמת ש' עבדיאן כי "כאשר עורך-דין העושה שימוש קבוע במערכת 'נט המשפט' מגלה כי חלה תקלה ממושכת בקבלת קבצים והודעות באמצעות המערכת, מצופה ממנו לפעול לקבלת ההחלטות בתיקים שבטיפולו באופן עצמאי – בין אם על-ידי פנייה למזכירות בית המשפט ובין אם על-ידי פניה לצד שכנגד. הדברים מקבלים משנה תוקף בנסיבות שבהן התקלה נעוצה במערכת המחשוב של עורך הדין עצמו וידועה לו באופן חד-משמעי, כפי שאירע בענייננו. דומה כי דרך פעולה זו מתבקשת נוכח הרציונליים העומדים בבסיס ההסדר המאפשר הגשת מסמכים באמצעות אתר 'נט המשפט'" (ע"א 2719/19 עזבון המנוח פריד מוסטפא ח'טיב באמצעות יורשיו נ' מדינת ישראל - רשות מקרקעי ישראל, פסקה 11 (6.1.2020)). בהקשר זה אף נתתי דעתי למהות ההליך – ערעור פסלות – ולגישה הזהירה והמצמצמת הננקטת בבית משפט זה בבחינת בקשות למתן ארכה להגשת ערעור פסלות (ראו, בש"א 9014/16 יצחק נ' ביטן (18.12.2016)).

13. בשלהי הדברים אך לא בשולי חשיבותם אציין כי גם אם אתעלם מן התיעוד בדבר "צפייה היזומה" בהחלטת הפסלות ביום בו ניתנה, וגם אם אתעלם לטובת המערער מפעולת ההמצאה במנגנון "הודעה באתר", עדיין אין מנוס מן המסקנה כי ההליך הוגש באיחור. בא-כוח המערער טען כזכור כי עיין בהחלטה לראשונה ביום 19.10.2021, עת שב למשרדו לאחר זמן רב בעקבות הסרת מגבלות שהוטלו על הציבור עקב התפשטות נגיף הקורונה, ובאמצעות "הדפדפן החדש" שהותקן במחשבו. ברם, לנוכח העובדה שהערעור הוגש ביום 1.11.2020 הרי שגם אם היה מקום לקבוע שמניין הימים להגשת ההליך החל ביום הצפייה הנטענת (19.10.2021), עדיין מדובר באיחור של יום אחד בהגשת ההליך. גם איחור של יום אחד הוא איחור, והדברים מקבלים משנה תוקף בהליכי פסלות, כמפורט לעיל. אינני סבור כי ניתנו על ידי המערער הסברים ממשיים לאיחור זה, וטענותיו בעניין פניותיו למרכז המידע והתשובות שקיבל הועלו בלקוניות.

14. לסיכום: ההליך דנן הוגש באיחור ואין הצדקה להאריך בדיעבד את המועד להגשתו. בהינתן מסקנה זו אין מנוס ממחיקת ההליך וכך אני מורה.

המערער יישא בהוצאות המשיבה 1 בסך של 3,000 ש"ח.

ניתן היום, כ"א בתמוז התשפ"א (1.7.2021).

רון גולדשטיין, שופט

ר ש ם

20075180_S07.docx

מרכז מידע, טל' 077-2703333, *3852 ; אתר אינטרנט, <https://supreme.court.gov.il>